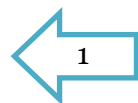

Marek Linhart: PERSONY: INSPIRACE FILMY INGMARA BERGMANA V INSCENACI DIVADLA NA ZÁBRADLÍ

posudek školitele bakalářské práce

Tématem předložené práce je inscenace Jana Mikuláška *Persony*, uvedená poprvé Divadlem Na zábradlí v roce 2018, především však její srovnání s předlohou, respektive předlohami, které inscenátory inspirovaly. Jde totiž o představení, vzniklé metodou adaptace mnoha filmů osobitého švédského režiséra Ingmara Bergmana, respektive scén a situací z jeho literárních scénářů s těmito filmy propojenými.

V úvodu práce přitom Marek Linhart věnoval náležitou pozornost také uvedení této inscenace do dějinných souvislostí, a to s cílem pojmenovat v jakém divadle a v jakém tvůrčím kontextu daná inscenace vznikla, jakož i pojmenovat osobitost Mikuláškovy pojetí tvůrčí režie před příchodem (jeho a s ním spjatých nových členů přetvářejícího se souboru) do Divadla Na zábradlí.

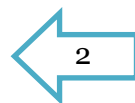
Těžiště textu ovšem představuje samotná analýza zvolené inscenace, kterou Linhart zpracovává se smyslem pro systematický výklad jednotlivých složek inscenace. Nejprve tudíž probírá výchozí režijně-dramaturgický koncept, utvořený triem Jan Mikulášek, Dora Viceníková, Marek Cpin, a techniku jejich práce s předlohou tak, jak jim ji diktoval jejich tvůrčí záměr a zamýšlená významová výstavba celku. Následuje analýza toho, jak se textová složka provazuje se scénografií, s herectvím a kostýmy a nejzřetelnějšími významotvornými motivy, ať již utvářenými vizuální či hudební rovinou inscenace.

Navazující rozsáhlá analýza textové konstrukce inscenace pak postupuje od jednotlivých obrazů k výslednému dílu. Vzhledem k faktu, že popisovaná a analyzovaná konstrukce vznikla metodou koláže nového díla z dílčích slov, vět, motivů, postav a situací, inscenátory vyjmutých z šestice Bergmanových předloh a vzájemně scénicky a myšlenkově provázaných, soustředil se Linhart především na rozbor toho, co a odkud si Mikulášek a jeho spolupracovníci „vypůjčili“, jak s tím naložili, respektive proč s tím naložili právě takto. Prokazuje přitom nejen znalost zkoumaných textů a inscenace samé, ale rovněž dovednosti interpretační, vnímající významové napětí mezi jednotlivostmi a divadelně specifickým celkem.

Poslední část textu bakalářské práce je věnována proměnám, jimiž inscenace *Persony* prošla poté, co agentura Aura-Pont měla proti její první podobě výhrady motivované autorským právem – a tudíž zablokovala její reprízování. Zde byla badatelská situace Marka Linharta

nejsložitější, neboť dokumenty, v nichž byly tyto výhrady vyjmenovány a pojmenovány, ba ani ty, kterými agentura posléze akceptovala inscenační a textové úpravy, nejsou veřejně dostupné – a samotní účastníci vyjednávání mezi divadlem a agenturou necítí potřebu o tom příliš mluvit. Bádání se tudíž nutně omezilo jen na konstataci a analýzu (v podstatě nevelkých) změn, přičemž jejich motivace zůstala skryta, takže se o ní dá jen spekulovat.

Závěr? Výsledkem autorova veškerého snažení je obsahově zajímavý a adekvátně koncipovaný výklad zvoleného problému, který dokládá jeho schopnost pracovat s materiálem, adekvátně jej vyložit a také svůj názor věcně, úsporně a přesvědčivě zformulovat. Jako školitel nadto mohu s radostí konstatovat, že Marek Linhart se při psaní projevoval jako osobnost myslící a pracovitá, která kráčí za svým a je přitom schopna i naslouchat a maximum vytěžit z dialogu s tím, kdo má třeba tu a tam na věc i o trochu jiný náhled.

JSEM PŘESVĚDČEN, ŽE ZPŮSOBEM BĀDÁNÍ I VÝSLEDNÝM TEXTEM MAREK LINHART DOSTÁL NĀROKŮM Kladeným na bakalářský stupeň vzdělání, takže vytvořil práci, kterou doporučuji k ústní obhajobě, a to s výsledkem co nejlepším (A-B).